

146. Bijbelstudie over
DEN FO ASIMAN FU A APOKALIPS
DE VIER RUITERS VAN DE APOCALYPS
AR'BA'AT PARASHEI HA'APOQALIPSA
אַרְבַּעַת פְּרָשֵׁי הָאֲפֻקְלִיפְסָה

Deel 2: De ruiter op het witte paard

Door de eeuwen heen hebben de vier ruiters van de Apocalyps de gelovigen gefascineerd en talrijke kunstenaars geïnspireerd. Ook zijn er vele boeken en bijbelstudies over dit intrigerende onderwerp geschreven. Deze raadselachtige verschijningen hebben bij velen echter ook vragen opgeroepen. Wie zijn deze geheimzinnige apocalyptische ruiters? Vooral over de identiteit van de eerste ruiter zijn de meningen sterk verdeeld. Sommige christelijke theologen zijn van mening, dat de ruiter op het witte paard niemand anders kan zijn dan Jezus Christus. Anderen zeggen precies het tegenovergestelde: volgens hun opvatting is het juist de antichrist, die de wereld wil misleiden en weer anderen gaan zelfs zo ver te beweren, dat deze ruiter de Heilige Geest is, die een wereldwijde opwekking teweeg zal brengen in de laatste dagen. Wie van deze bijbelgeleerden heeft gelijk? Persoonlijk denk ik geen van allen! Wie is het dan wel? Daar zal ik straks uitgebreid op ingaan, maar laten we eerst de desbetreffende tekst in twee vertalingen lezen en daarna de diverse visies over deze mysterieuze ruiter nader onder de loep nemen:

חִזְיוֹן Chizayon [Openbaring] 6:1-2

“En ik zag, toen het Lam één van de zeven zegels opende, en ik hoorde een van de vier dieren zeggen met een stem als van een donderslag: Kom! En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen!” (NBG-vertaling).

“Toen zag ik dit: het Lam verbrak één van de zeven zegels en ik hoorde één van de vier wezens roepen met een geluid als een donderslag: Kom! Ik zag dit: een wit paard met een ruiter, die een boog droeg. Hij kreeg een zegekrans en trok op als een overwinnaar, de overwinning tegemoet!” (Nieuwe Bijbelvertaling).

Surinaams: *“Dan mi si a Lam lusu wan fu den seibi lenti. Ne mi yere wan fu den fo libilibi sani taki nanga wan tranga sten leki te a dondru bari taki: Kon! Di mi luku, mi si wan weti asi kon. A sma di ben sidon na tapu a asi ben abi wan bo na ini en anu, èn a ben kisi wan kownu-ati fu weri. Dan a hari go feti leki wan winiman di bo wini!”*

Hindoestaans: *“Tab ham dekhli ki bhera ke Bacca sátgo cinha me ke pahila wála choráwe hai. Aur ham sunli ki cárgo jinda swarag wálan me se ekgo bole hai: Áw! Okar áwáj sunáil jaise bádar garjal. Aur dekh, ekgo ujjar ghora áil. Opar ekgo manai baithal raha. Okar háth me ek dág raha. Tab oke ekgo mukut milal, aur u jitke auro áge gail larái karke jite khátin!”*

Javaans: *“Aku terus weruh Tyempéné nglèntèk ségel siji sangka ségel sing pitu. Aku krungu tembungé kauripan papat mau sing nomer siji ngomong nganggo swara kaya gluduk: Réné! Aku terus ngematké lan weruh jaran putih. Sing numpak jarané nyekel panah lan dienggoni makuta kemenangan, terus maju kaya wong sing menang perang!”*

Eerste visie: de ruiter op het witte paard is Jezus Christus!

Sommige bijbeluitleggers zien in navolging van kerkvader Ireneus van Lyon (140-202 g.t.) in de ruiter op het witte paard Jezus Christus zelf, omdat volgens hun reddenatie ook in Openbaring

19:11 geschreven staat, dat de Here Jezus op een wit paard terugkomt. Zij zijn derhalve van mening, dat zowel hoofdstuk 6:2 alsook hoofdstuk 19:11 dezelfde gebeurtenis beschrijven, de wederkomst van Christus, en dat in beide teksten dezelfde persoon op het witte paard zou zitten, namelijk de Messias! Op zich zit daar wel een logica in gezien het feit, dat een wit paard ten tijde van Yochanan door de Romeinse keizers en generaals gezien werd als symbool voor de overwinning over hun vijanden. Daarom hielden zij na een gewonnen oorlog of veldslag altijd een triomftocht op een wit paard. Dat er in Openbaring 6:2 staat, dat de ruiter op het witte paard uitrok om te overwinnen en dat Yeshua, die in Openbaring 19 op een wit paard ten strijde trekt en de ultieme overwinning behaalt, wil nog niet zeggen, dat het in beide teksten om hetzelfde paard en dezelfde ruiter zou gaan. Een ander argument, dat men gebruikt om daarmee aan te tonen dat niemand anders dan Christus zelf de ruiter van het eerste zegel zou zijn is het feit, dat de kleur wit in de Bijbel altijd een positieve betekenis heeft en in relatie met de Eeuwige staat. In talrijke teksten geeft de kleur wit reinheid, zuiverheid en heiligheid aan, hetgeen niet op G'ds tegenstander toegepast kan worden. Volgens deze theologen zou de Bijbel nooit satan of de antichrist de kleur wit toeschrijven. Zij hebben het mis, want in 2 Korinthiërs 11:14 lezen wij, dat de vorst der duisternis zichzelf voordoet als een engel des lichts! Verder wijzen deze uitleggers in hun bewijsvoering, dat Christus de ruiter op het witte paard zou zijn, nadrukkelijk op de boog in zijn hand, die het Woord van G'd zou uitbeelden en de kroon op zijn hoofd als teken van zijn koningschap. Om hem van de drie navolgende ruiters te onderscheiden maken zij erop attent, dat er bij het openen van het eerste zegel niet gesproken wordt over rampspoed of onheil en dat er daarom geen sprake zou zijn van een oordeel. Deze gevolgtrekking vind ik nogal naïef, want niet alles is wat het lijkt te zijn. Ik geef toe, dat de ruiter op het witte paard, die bij het openen van het eerste zegel op het toneel verschijnt, op het eerste gezicht inderdaad aan de wederkerende Mashiach [Messias] doet denken. Vooral christenen van de Kingdom Now en de Latter Rain beweging geloven, dat deze ruiter de Here Jezus is die terugkomt om Zijn Koninkrijk op te eisen dat zij voor Hem gereed hebben gemaakt. Toch als we de eerste twee verzen van Openbaring 6 nauwkeurig onderzoeken zien wij een aantal redenen die ons duidelijk maken, dat dit volstrekt onmogelijk is. Yeshua kan nooit deze ruiter zijn omdat Zijn komst op het witte paard sowieso pas aan het einde van de grote verdrukking plaats vindt en niet daarvoor! Toch laten we bij vers 1 beginnen. Daar lezen wij het volgende: *“En ik zag, toen het Lam één van de zeven zegels opende, en ik hoorde één van de vier dieren zeggen met een stem als van een donderslag: Kom! - Dan mi si a Lam lusu wan fu den seibi lenti. Ne mi yere wan fu den fo libilibi sani taki nanga wan tranga sten leki te a dondru bari taki: Kon!”* Meteen nadat dit commando werd geroepen verscheen de ruiter op het witte paard! Dacht u nou echt, dat de Koning der koningen zich door een ondergeschikt wezen zou laten commanderen? Dat Hij aan dit bevel zou gehoorzamen? Dacht u nou echt, dat één van de vier dieren het zou durven, zijn koning te bevelen om te komen? En dan ook nog met een luid gebrul als een donderslag? Ik dacht het niet! Voor mij is het absoluut ondenkbaar, dat één van de vier schepsels, die zich in hoofdstuk 5:8 nog voor het Lam op de troon nederwierpen, het lef zou hebben Yeshua te bevelen om te komen! Sterker nog: het zou niet eens kunnen! Yeshua is het Lam, dat vanuit het midden van de troon de zeven zegels opent. Hij kan niet tegelijkertijd op een paard zitten en voor de troon staan en dan ook nog door het openen van de eerste zegel zijn eigen optreden als ruiter op het witte paard aankondigen. Dat is onmogelijk! Daarom kan de ruiter volgens mij nooit dezelfde persoon zijn als het Lam! We gaan verder met vers 2: *“En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog... - Di mi luku, mi si wan weti asi kon. A sma di ben sidon na tapu a asi ben abi wan bo na ini en anu...”* De Bijbel leert ons tekst met tekst te vergelijken. Elke tekst moet bevestigd worden door een andere tekst met dezelfde strekking. Nergens lezen wij, dat Yeshua een boog in de hand had. In hoofdstuk 19:15 lezen wij wel, dat Hij een scherp zwaard heeft, maar geen boog! Wie daarentegen wel een boog heeft is de boze, die daarmee brandende pijlen op ons afschiet. Daarom geeft Sha'ul [Paulus] in Efeziërs 6:16 het dringende advies: *“Neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven! - Èn yu mus hori a bribi disi fesi yu skin fu tapu den faya peiri san didibri e sutu kon na yu tapu!”* De boog is dus geen kenmerk van Yeshua, maar van Zijn tegenstander. Yeshua heeft geen boog maar een scherp zwaard waarmee Hij Zijn vijanden en de vijanden van Zijn volk zal straffen! Toch laten we Openbaring 6:2 verder onderzoeken. Daar lezen wij: *“En hem werd een kroon gegeven... - En a ben kisi wan kownu-ati fu weri...”* De ruiter

op het witte paard werd dus een kroon gegeven en de voorstanders van de visie dat Christus deze ruiter zou zijn, wijzen op de overeenkomst met Openbaring 19:11-12. Laten we even kijken wat daar precies staat: *“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. - Baka dati mi luku, dan mi si tak' heimel opo. Ne mi si wan weti asi. A Wan di sidon na tapu a asi, den e kari: A Wan di yu kan fertrow, a Wan di no e lei. Tapu wan leti fasi A e krutu den feyanti fu En èn A e feti nanga den. Den ai fu En ben de leki faya, èn tapu en ede A ben weri furu kownu-ati. Wan nen ben skrifi na En tapu san En wawan sabi.”* De vergelijking gaat dus op meerdere punten mank. Ten eerste wordt in hoofdstuk 6:2 één kroon aan de ruiter gegeven, terwijl de ruiter in hoofdstuk 19:12 vele kronen draagt! Toch zijn in beide teksten de Nederlandse woorden 'kroon' en 'kronen' op zich al misleidend, want daardoor krijgt men de indruk, dat enkelvoud en meervoud het enige verschil zou zijn. In de Griekse grondtekst daarentegen verschillen de kronen die de beide ruiters dragen, totaal van elkaar! Niet alleen van naam, maar ook van uiterlijk. In beide teksten is er geen sprake van een kroon zoals wij die vanuit de ridderfilms kennen. De kroon, die aan de ruiter in Openbaring 6:2 werd gegeven, wordt in het Grieks στεφανος stephanos genoemd, hetgeen letterlijk 'krans' betekent. Het woord dat we daarentegen in Openbaring 19:12 tegenkomen, is διαδήματα diadēmata, waarin duidelijk het Nederlandse woord 'diadeem' herkenbaar is. De krans (stephanos) was een lauwerkrans, die in het oude Griekenland aan de winnende atleten van de sportwedstrijden werd gegeven om hen te huldigen. Deze zegekrans werd oorspronkelijk van laurierbladeren gemaakt als teken van de overwinning, maar soms ook van goud en in dat geval kan er daadwerkelijk van een overwinningskroon gesproken worden. Een bekend voorbeeld zien we bij Julius Caesar. Ook in de Bijbel vinden we enkele voorbeelden van de erekransen. In 1 Korinthiërs 9:25 schrijft Paulus: *“En al wie aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles; zij om een vergankelijke erekrans (stephanos) te verkrijgen, wij om een onvergankelijke.”* En in 2 Timotheüs 4:7-8 schrijft hij: *“Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans (stephanos) der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Eeuwige, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad.”* Ook Petrus maakt in zijn eerste brief gebruik van deze term: *“En wanneer de Opperherder verschijnt, zult gij de onverwelkelijke krans (stephanos) der heerlijkheid verwerven!”* (1 Petrus 5:4). Bij de overwinningskroon, die de ruiter op het witte paard ontvangt, moeten we dus niet zo zeer denken aan een koningskroon, maar aan een erekrans, hetgeen in de Nieuwe Bijbelvertaling duidelijk naar voren komt. Daarin staat vers 2a van Openbaring 6 correct vertaald: *“Hij kreeg een zegekrans!”* De vele kronen ofwel diademen (diadēmata), die de ruiter op het witte paard in Openbaring 19:12 draagt, zijn daarentegen wel degelijk echte koningskronen, want Hij heeft in vers 6 van datzelfde hoofdstuk zijn koningschap aanvaard. Dat Hij niet één, maar vele kronen draagt duidt aan, dat Zijn macht en heerschappij die van alle andere koningen overtreft, want Hij is volgens vers 16 de Koning der koningen en de Heer der heren, hetgeen niet gezegd kan worden van de ruiter in hoofdstuk 6:2! Deze ruiter draagt geen koninklijk diadeem, maar een overwinningskrans, want *“hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen! - a ben go na fesi, èn a ben wini, èn a ben go fu wini!”* Yochanan [Johannes] schrijft, dat deze overwinningskroon in zijn visioen aan de ruiter op het witte paard werd gegeven. De Griekse woorden εδοθη αυτω edothē autōi, die de passieve vorm 'hem werd gegeven' aangeven, laten zien, dat de ruiter de overwinningskroon niet zelf neemt, maar deze ontvangt. Omdat de voorstanders van de eerste visie ervan uitgaan, dat de Eeuwige het nooit zou toelaten dat Zijn tegenstander de overwinning behaalt en hem daar zeker ook geen erekrans voor zou geven, zijn zij van mening, dat alleen Christus deze ruiter zou kunnen zijn en niemand anders! Dat vind ik echter te kort door de bocht genomen, want ten eerste lezen wij in het boek Openbaring, dat de Eeuwige het wel degelijk toelaat, dat Zijn tegenstander de ene na de andere overwinning behaalt en daarna zelfs 3 ½ jaar lang de hele aarde zal overheersen en ten tweede wordt er in dit vers helemaal niet gezegd dat de ruiter de kroon van de Eeuwige ontvangen zou hebben. Wie hem de kroon gegeven heeft staat er niet bij, maar we kunnen er van uit gaan, dat de ruiter op het witte paard als een held zal worden onthaald en gehuldigd omdat hij het voor elkaar krijgt, een tijdelijke vrede op aarde te bewerkstelligen, waar iedereen

naar hunkert. En nu wordt het meteen duidelijk, dat de ruiter niet Yeshua kan zijn, want na deze korte periode van vrede volgen oorlog, honger en dood. Als de eerste ruiter daadwerkelijk de Messias zou zijn, dan zou de volgorde van de vier paarden niet kloppen, maar de volgorde klopt wel! Alleen is het wel van het grootste belang, de chronologische volgorde van de zeven zegels die geopend worden goed in de gaten te houden. Als het vijfde zegel spreekt van de grote verdrukking, waarin ontelbare gelovigen gemarteld en gedood zullen worden vanwege hun geloof en getuigenis en het zesde zegel de natuurrampen, de wereldwijde verwoesting en de tekenen aan de hemel beschrijft, dan kan het toch niet zo zijn dat de langverwachte Mashiah [Messias], die hieraan een einde maakt, reeds bij het openen van de eerste zegel op het witte paard komt? Dat is toch niet logisch? Dat bedoel ik dus! Pas in hoofdstuk 19:11 wordt de wederkomst van Yeshua op het witte paard beschreven. De Zoon des mensen keert niet bij het begin der weëen terug, maar pas als dit alles geschiedt is, zegt Hij zelf in Zijn rede over de laatste dingen. Daarom mogen wij de ruiter uit hoofdstuk 6:2 beslist niet met de ruiter uit hoofdstuk 19:11 vereenzelvigen, ook al zitten beiden op een wit paard. Als we de kenmerken van beide ruiters met elkaar vergelijken, dan zien we al gauw, dat het hier niet over dezelfde ruiter, maar over twee verschillende ruiters gaat. De ene ruiter wordt niet bij naam genoemd, de andere ruiter wordt genoemd Getrouw en Waarachtig! Juist het feit, dat de eerste ruiter op het witte paard geen naam heeft maakt hem tot een geheimzinnige, mystieke en vooral anonieme verschijning. Yeshua daarentegen is nooit geheimzinnig, mystiek of anoniem, want Hij openbaart Zich altijd en maakt Zijn identiteit meteen bekend. Denk bijvoorbeeld aan Zijn verschijning aan de discipelen na Zijn opstanding of aan Zijn verschijning aan Sha'ul [Paulus] op weg naar Damascus. De ene ruiter draagt een boog, de andere ruiter hanteert een scherp zwaard, dat uit Zijn mond komt: het Woord van G'd! De ene ruiter verschijnt op aarde, de andere ruiter komt uit de hemel! De ene ruiter wordt gevolgd door oorlog, honger en dood op paarden met verschillende kleuren, de andere ruiter wordt gevolgd door hemelse heerscharen op witte paarden. Het ene witte paard verschijnt bij het begin van de zeventigste jaarweek en het andere witte paard verschijnt aan het einde van de zeventigste jaarweek! We hebben hier dus duidelijk met twee verschillende ruiters te maken. De vier ruiters van Openbaring 6:1-8 vormen samen één geheel en ook daarom kan Yeshua niet de eerste ruiter zijn. We hebben de vorige keer een goed overzicht gekregen van het totale scenario, waar de vier ruiters en hun paarden deel van uitmaken. Op grond hiervan kunnen we ervan uitgaan, dat we de ruiters niet als personen moeten zien, maar dat zij slechts ingrijpende gebeurtenissen uitbeelden die te maken hebben met G'ds oordelen in de eindtijd. Het feit, dat de drie overige paarden en hun ruiters oordelen over de mensheid brengen, is voor mij voldoende bewijs, dat ook de ruiter op het eerste paard oordeel brengt. Welk oordeel dat is, zal ik straks aan u uitleggen. In elk geval kom ik op grond van dit alles tot de conclusie, dat deze ruiter beslist niet Yeshua kan zijn!

Tweede visie: de ruiter op het witte paard is de antichrist!

Vele exegeten, bijbeluitleggers, zijn door de eeuwen heen na het bestuderen van de Schriften tot de conclusie gekomen, dat niet Christus, maar juist Zijn tegenhanger, de antichrist, de ruiter op het witte paard moet zijn. Zij zien in deze ruiter de eerste plaag, de overwinning van en de vervolging door de tiran, de antichrist! Ook Martin Luther deelde deze visie en werd hiervoor geïnspireerd door de bekende houtsnede van Albrecht Dürer. Deze uitleg wordt door een ruime meerderheid van de belangrijkste bijbelgeleerden van de 19^e en 20^e eeuw gedeeld en ook nu is de identificatie van de witte ruiter als zijnde de antichrist over het algemeen overheersend. Een van de belangrijkste argumenten waarom deze ruiter de antichrist moet zijn, is de zinsnede in het visioen van Yochanan [Johannes], dat hij uittrok *“overwinnende en om te overwinnen”* (NBG-vertaling) ofwel *“als een overwinnaar, de overwinning tegemoet”* (Nieuwe Bijbelvertaling), want deze passage kan volgens Openbaring 3:21 en 5:5 in vergelijking met Openbaring 11:7 en 13:7 zowel op Yeshua alsook op de antichrist toegepast worden. Omdat deze bijbeluitleggers ervan uitgaan, dat Yeshua in deze tekst niet bedoeld kan zijn aangezien Hij niet tegelijkertijd het Lam kan zijn dat het eerste zegel opent en de ruiter die bij het openen bij dit zegel verschijnt, kiezen zij voor de tweede optie, want het is bekend, dat G'ds tegenstander in persoon van de antichrist juist in de eindtijd zijn grootste overwinningen zal behalen. Zij zijn echter van mening, dat de antichrist eerst een wereldomvattende vrede tot stand zal brengen, vóórdat hij de totale wereldmacht in handen zal krijgen. Zij baseren deze stelling op Daniël 9:27, waarin de antichrist

zelfs een vredesverbond met Israël zal sluiten, dat achteraf gezien helemaal niet zo vreedzaam blijkt te zijn en dat hij na 3 ½ jaar ook weer zal verbreken! De antichrist zal hoe dan ook op één of andere manier betrokken zijn bij het vredesproces in het Midden-Oosten, want alles wat daar gebeurt, heeft directe invloed op de wereldpolitiek! Kijk maar naar het journaal, lees de krant en volg de nieuwsberichten op het internet! Als de oorlog in Syrië en Irak zich uitbreidt naar Israël, zal het lokale conflict in het Middenoosten zeer zeker afstevenen op een Derde Wereldoorlog! Als er door de antichrist echter een doorbraak in het vredesproces komt en hij het voor elkaar krijgt, dat de strijdende partijen hun wapens neerleggen en elkaar de hand reiken, zal hij als een soort messias gezien en als zodanig gehuldigd worden. Vanuit dit perspectief gezien is het niet onlogisch, dat de voorstanders van deze visie in de ruiter op het witte paard de antichrist zien als vredestichter, die de mensheid zal wijsmaken, dat hij de door de profeten beloofde komende Messias is! Voor deze bijbeluitleggers is het verschijnen van de ruiter op het witte paard een beeld van de antichrist, die als de 'pseudo-christus' een vals vredestijdperk zal bewerkstelligen. Zij zien in deze ruiter dus een symbool voor de valse vrededorst, die zijn intrede zal maken bij het begin van de 70^e jaarweek uit Daniël 9, die de zeven rampjaren vóór de wederkomst van Yeshua omvat en daarom ook 'de laatste jaarweek' genoemd wordt. Uit de Schriften blijkt, dat de antichrist goedschiks of kwaadschiks uiteindelijk wereldwijd alle militaire, economische en ook religieuze macht in handen zal krijgen en de ene overwinning na de andere zal behalen op alle fronten. Binnen de kortste tijd zal de hele mensheid zich voor zijn voeten neerwerpen! Dat is een feit, dat ook ik niet wil ontkennen, maar dat maakt hem nog niet tot de ruiter op het witte paard! Natuurlijk bereidt deze ruiter met het brengen van de wereldvrede de werelddictatuur van de antichrist voor, want de toestanden in de wereld waarin wij nu leven vragen uiteraard om iemand, die de problemen van terrorisme, oorlogen, de onophoudelijke vluchtelingenstroom, fraude, economische crisis, godsdienststrijd, milieuvervuiling etc. kan oplossen. En natuurlijk is de antichrist daarvoor de meest geschikte kandidaat, want hij is een meesteroplichter en zal de hele mensheid daadwerkelijk een valse vrede en een vals gevoel van veiligheid voorspiegelen totdat hij de totale macht in handen heeft, maar desalniettemin geloof ik niet, dat hij de ruiter op het witte paard is. Ten eerste lijkt het mij veel aannemelijker dat de komst van de antichrist als wereldleider eerder een gevolg van de activiteiten van deze ruiter is en pas na de volgende drie paarden zijn dictatuur zal vestigen dan ervoor en ten tweede heb ik al bij mijn reactie op de eerste visie aangegeven, dat de eerste ruiter geen individueel persoon kan zijn, want de drie volgende ruiters zijn dat ook niet. Alle vier ruiters zijn slechts zinnebeelden, die een oordeel over de mensheid vertegenwoordigen. De ruiter op het witte paard is naar mijn mening dus niet de antichrist, maar hij is wel in dienst van de antichrist. Hij dient hem als wegbereider zoals Johannes de Doper Yeshua als wegbereider diende. Hij vertoont duidelijke kenmerken van zijn meester, maar hij is het zelf niet! Yeshua had het in zijn rede over de laatste dingen niet over de valse messias, maar over velen die zich als zodanig voordoen (Lucas 21:8). Maar daar zal ik straks nog uitgebreid op ingaan.

Derde visie: de ruiter op het witte paard is de Heilige Geest!

Een aantal bijbelgeleerden is er heilig van overtuigd, dat de ruiter op het witte paard niemand anders kan zijn dan de Heilige Geest, die in de laatste dagen zegevierend zal optrekken omdat er in Psalm 45:5-6 geschreven staat: *"Rijd voorspoedig uit voor de zaak van waarheid, ootmoed en recht, uw rechterhand lere u geduchte daden. Uw pijlen zijn gescherpt, volken zijn onder u, zij dringen in het hart van des konings vijanden! - En na ini yu majesteit rei nanga bun fasi bikasi fu waarheid nanga saka-fasi nanga gerechtigheid èn yu leti anu sa leri yu ferwondru sani. Yu peiri de srapu na ini a hati fu den feyanti fu a kownu, a pipel fadon na yu ondro!"* Volgens deze exegeten is de boog een verwijzing naar G'ds Woord, hoewel ik persoonlijk dit niet uit de context van psalm 45 kan halen en evenmin, dat er in deze tekst over de Ruach haQodesh [Heilige Geest] gesproken zou worden. Hoe dan ook, zij gaan ervan uit, dat met de ruiter, die bij het verbreken van het eerste zegel verschijnt, de Heilige Geest bedoeld is, die deze boog, het Woord van G'd, hanteert. De pijlen die hij met zijn boog afschiet zijn volgens hun interpretatie van Psalm 45:6 de woorden van het Evangelie, die de harten van de mensen raken. Een van de voorstanders van deze visie was ds. Okke Jager, die hierover een lied geschreven heeft ter gelegenheid van het 150jarig jubileum van het Nederlands Bijbelgenootschap, dat op 16 juni 1954 in de Haagse Houtrusthallen gevierd werd. Dit lied luidt als volgt: *"Een ruiter draaft door*

alle landen, op 't witte paard met pijl en boog. En telkens vouwen zich de handen, waar er een pijl naar binnen vloog. De sterke handen van de mannen, vermoeide handen van hun vrouw. Gebalde vuisten gaan ontspannen, gehevene vingers zweren trouw. Naar alle kanten vliegen pijlen, als vlammen door de duisternis; door 't kerkraam heen en door de spijlen, van 't raam in de gevangenis. Een zieke dankt voor zegeningen, een zwakke moeder voelt zich sterk; een stervend kind begint te zingen. Zo doet het Woord van G'd zijn werk. De volle zegen blijft verborgen, tot dat de Heer die ons onthult, maar wij gaan voor die ruiter zorgen, dat steeds zijn koker wordt gevuld." Deze ruiter is volgens de aanhangers van deze visie de Heilige Geest, die het Woord van G'd uitdraagt, werkend door Zijn gemeente heen. Daarom moet de ruiter op het witte paard volgens hen opgevat worden als een beeld van de wereldwijde verkondiging van het Evangelie in de eindtijd en zij verwijzen hiervoor naar Matthéüs 24:14, waar Yeshua in Zijn rede over de laatste dingen zegt: "En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn! - A Bun Nyunsu disi tak' Gado bigin tiri libisma, sa panya na heri grontapu fu ala folku kan kisi a okasi fu yere en. Dan fosi grontapu o kba!" en ook naar Marcus 13:10, waar Yeshua eveneens zegt: "En aan alle volken moet eerst het evangelie gepredikt worden! - Bika fosi grontapu kba, sma fu ala folku mus yere a Bun Nyunsu!" Uitgaande van deze teksten is de ruiter op het witte paard volgens hen dus de bringer van het Evangelie, die een wereldwijde opwekking teweeg zal brengen, want het witte paard spreekt naar hun mening over de overwinningstocht van het Evangelie door de hele wereld. Deze ruiter is volgens hen een beeld van de grote Opwekking, die in de eindtijd zal plaatsvinden. De eerste bijbelgeleerde, die in de ruiter op het witte paard de wereldwijde verkondiging van het Evangelie zag, was Andreas van Caesarea (563-637 g.t.), die in zijn werk 'Patrologia Graeca' deze visie verkondigde. De theologen, die deze uitleg delen, noemen de opwekking, die de verkondiging van het Evangelie in de eindtijd teweeg zal brengen de 'Heilige-Geest-Opwekking', die volgens hen omstreeks 1900 begon en zal uitlopen op de 'Spade-Regen-Opwekking', die het gevolg zal zijn van een massale uitstorting van de Heilige Geest in de laatste dagen, zoals voorspeld is door de profeet: "Daama zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten. - En moro lati, a sa pasa so dati Mi sa kanti Mi Yeye trowe na tapu ala libisuma, èn den manpikin nanga den umapikin fu un sa taki profeti-tori, èn un owruwan sa dren den dren, èn un yonguwan sa si den fisyun. So srefi Mi sa kanti Mi Yeye trowe na tapu den dinari nanga den uma-dinari na den dei dati." (יְאוֹל' Yo'el [Joël] 2:28-29). Volgens de voorstanders van deze visie is het eerste zegel reeds in 1906 geopend en is de ruiter op het witte paard, de Heilige Geest, van toen af weer volop bezig. Volgens hen is de wereldwijde 'Heilige-Geest-Opwekking' sindsdien een niet meer te stuiten macht en kracht! Door de 'Heilige-Geest-opwekking' zal het Evangelie in de kracht en zalving van de Heilige Geest gepredikt worden tot de grote verdrukking toe en zal haar culminatiepunt vinden in de 'Spade-Regen-Opwekking' van de laatste dagen. Toch waar halen zij het vandaan dat deze opwekking omstreeks 1900 begon en dat in 1906 het eerste zegel geopend werd? Wel, het begon allemaal met Charles Fox Parham in Amerika. Hij was één van de grondleggers van de pinksterbeweging, die vanuit de heiligingsbeweging ontstond. Hij was ervan overtuigd, dat de tongentaal het ultieme bewijs was voor de doop in de Heilige Geest. Hij deelde deze overtuiging met een aantal medegelovigen en tijdens de jaarwisseling van 1900/1901 werd aan Parham op de bijbelschool die hij destijds had opgericht door een jonge zuster, een zekere Agnes Ozman, gevraagd om haar de handen op te leggen en terwijl hij dit deed begon zij opeens te spreken in tongen! De eerste persoon die in de twintigste eeuw in tongen sprak, meer dan zeventien eeuwen na het door vrouwen gedomineerde montanisme was dus opnieuw een vrouw! Reeds dit feit zou ons tot voorzichtigheid moeten stemmen gezien de uitspraken van Sha'ul [Paulus] hieromtrent (1 Kor 14:34-35). In de jaren 1902 en 1903 gebeurden nog enkele gevallen van het spreken in tongen, die bekend staan als de opwekking van Opeka in Kansas. William Seymour, één van de leerlingen van Parham, ging diens leer na voltooiing van de bijbelschool in een klein kerkje van de 'Pentecost Church of Nazarene' aan de Azusastreet in Los Angeles verkondigen. Dit leidde echter tot een conflict met de moederkerk en uiteindelijk vormde de leer van het spreken in tongen de aanleiding tot een breuk tussen de heiligingsbeweging en de opkomende charismatische beweging. De 'Church of the Nazarene'

liet het voorvoegsel 'Pentecost' vallen terwijl de afgescheiden groep zich voortaan juist wel 'Pentecost Church' noemde en dus 'Nazarene' weglief. In 1906 sprak men opnieuw van een opwekking, de zogeheten 'Azusa-opwekking', want toen ervoeren de mensen massaal een doop in de Heilige Geest zoals zij dit noemden en begonnen allemaal in tongen te spreken. Er vonden allerlei genezingen plaats en velen kregen gezichten en profetieën. Maar dat was nog niet alles, want naast al die onverklaarbare manifestaties was ook het feit, dat nu ook de zusters in de opwekkingsbeweging voor het eerst leidinggevende functies kregen en zelfs mochten prediken een ingrijpende verandering in het toenmalige christendom! Vanuit de Azusastreet verspreidde zich de nieuwe beweging al gauw over de gehele wereld met de leer dat alléén degenen die in tongen spreken en dus gedoopt zijn in de Heilige Geest, wedergeboren christenen zijn, maar dat traditionele christenen die niet in tongen spreken blijkbaar niet vervuld zijn met de Heilige Geest en derhalve nog 'in het vlees' zijn. Zij worden beschouwd als 'wereldse christenen'. Deze leer verklaart dan ook de grote charismatische zendingsdrang naar de zogeheten 'kerkmensen' toe. Op zich is er niets mis met het sterke verlangen om broeders en zusters, waarvan men het idee heeft dat zij de volle waarheid nog niet weten, daarvan proberen te overtuigen en hen deze aanvulling op hun geloofsleven door te geven. Dat doen wij uiteraard ook. Maar het moet wel gebaseerd zijn op het geschreven Woord van G'd en niet op allerlei gevoelens, spirituele ervaringen of openbaringen die in de Bijbel niet of onvoldoende verifieerbaar zijn. En dat geldt dus ook voor de visie, dat de ruiter op het witte paard een beeld zou zijn van de grote Opwekking, die in de laatste dagen zal plaatsvinden, want de Bijbel leert niet dat er in de eindtijd een grote opwekking komt, maar juist een enorme afval (2 Tessalonicenzen 2:3)! Zelfs Yeshua vroeg zich af, of de Mensenzoon überhaupt nog geloof op aarde zal vinden als Hij komt (Lucas 18:8). Daarom is het volgens mij niet juist, in de ruiter op het witte paard een beeld te zien van de wereldwijde verspreiding van G'ds Woord, die een opwekking in de eindtijd teweeg brengt. Maar wie is die ruiter dan wel? Daar zal ik het nu met u over hebben.

Wie is de ruiter op het witte paard?

Als Yeshua in Openbaring 19 op Zijn witte paard uit de hemel terugkomt om Zijn land en volk te bevrijden en de overwinning over de antichrist en zijn legermachten te behalen, zal alle onheil en ellende waarvan de ruiters op het rode, het zwarte en het valse paard bij het openen van de tweede, derde en vierde zegel spreken voorbij zijn. De ruiter op het witte paard, die bij het openen van het eerste zegel verschijnt, kan dus niet de Messias zijn, maar hij is ook niet de valse messias, maar een beeld van de VELE valse messiassen! Meervoud dus! Want als de navolgende drie ruiters geen individuele personen zijn, dan is de eerste ruiter dit logischerwijs evenmin! Deze vier ruiters behoren daarom naar mijn mening zonder meer bij elkaar, want zij representeren achter elkaar de eerste vier van zes zegeloordeelen, die over de mensheid zullen komen. Het zevende zegel brengt echter geen oordeel, maar rust, stilte en vrede. Bij het openen van het zevende zegel in Openbaring 8:1a breekt het messiaanse tijdperk aan, de olam haba! Na een half uur stilte kreeg Yochanan in de tweede helft van hetzelfde vers een nieuw visioen: de engelen met de zeven Shofarim [ramshoorns], die ten onrechte vaak met 'bazuinen' worden vertaald. Maar over dat visioen volgt er t.Z.t. een andere studie. Vandaag willen wij ons slechts met de ruiter van het eerste zegeloordeel bezighouden. De witte kleur van zijn paard en de boog zonder pijlen in zijn hand alsook de overwinningskroon op zijn hoofd zeggen iets over zijn identiteit, of beter gezegd, over de diverse aspecten van het eerste zegeloordeel, die zij symboliseren.

Schijnvrede

De eerste ruiter, die in het visioen van Yochanan [Johannes] door zijn sluwe vermomming op de wederkerende Messias lijkt, zal als vredestichter worden beschouwd, omdat hij een wereldwijde vrede met zich medebrengt. Met zijn vredesinitiatieven boekt hij de ene overwinning na de andere! Vandaar dat hem de erekrans zal worden gegeven als overwinningskroon ter beloning en als blijk van waardering voor zijn vredesinspanningen. Misschien kunnen we hierbij denken aan een soort ultieme Nobelprijs voor de vrede? Juist in deze tijd, met de wrede oorlogen in Syrië, Irak en Afghanistan, de oorlogsdreiging met Rusland en het toenemende terrorisme in

Europa en Afrika, hunkert men naar rust en vrede, en is er voor elk serieus vredesinitiatief een groot draagvlak in de internationale samenleving. Deze vrede zal zeer zeker tot stand gebracht worden, en misschien zelfs al veel eerder dan we denken. Toch kijk uit! Deze vrede zal volgens 1 Thessalonicenzen 5:3 net zo vals blijken zijn als de vredesmacht die hem aanbiedt: *“Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen! - Bikasi te den sa taki: freide nanga rostu, dan wanten wan pori sa fadon na den tapu, leki te a ten fu meki fadon na tapu wan bere-uma, èn den no sa lowe go kibri!”* Deze vredesbrengende, op het eerste gezicht onzelfzuchtige en onpartijdige organisatie zal deze wereldwijde vrede slechts realiseren in ruil voor onbeperkte politieke, economische en militaire macht en daarmee de hele bewoonde wereld in zijn greep krijgen. Welke organisatie door de ruiter op het witte paard wordt uitgebeeld valt op dit moment moeilijk te zeggen. Sommigen denken aan de vrijmetselaars, anderen aan de illuminati, weer anderen aan de Bilderberg-groep. Misschien is het wel geen van allen. Wie het weet mag het zeggen. De meest voor de hand liggende kandidaat voor deze internationale vredesstichtende organisatie is natuurlijk de VN. Doen de witte konvooien van de vredesmacht niet aan het witte paard denken? Ook in het embleem van de VN zien we de elementen van de ruiter op het witte paard terug. De vijf gecentreerde cirkels met het coördinatenraster over de wereldkaart lijken op een schietschijf voor pijl en boog, maar ook op een spinnenweb, waarin de wereld verstrikt is geraakt: het wereldwijde web! De aardbol is omgeven door een traditioneel gekruiste goudkleurige olijftak, die veel weg heeft van een erekrans en daarom zonder meer de overwinningskroon van deze vredesbrengende ruiter kan symboliseren. Het hoeft allemaal niet zo te zijn, maar ik vind het wel opmerkelijk. Hoe dan ook, op de ene of andere manier zal deze vredesmacht wereldwijd vrede afdwingen! Dat kan op drie verschillende wijzen gebeuren: door middel van militaire overmacht, door middel van economische sancties of door middel van één enkele, overkoepelende wereldreligie. De toepassing van deze drie verschillende methoden of een combinatie daarvan, zal een einde maken aan territoriale, politieke en religieuze conflicten. Geen enkele nationale regering zou zoiets voor elkaar kunnen krijgen, zelfs geen supermacht als Amerika of Rusland! Alleen een invloedrijke internationale organisatie zou zo een overmacht bezitten, waar geen enkel land het tegen kan opnemen! De houding die de Verenigde Naties in het voortdurende Palestijns-Israëliëse conflict keer op keer heeft ingenomen laat duidelijk zien, dat ze helemaal niet zo onpartijdig zijn als ze doen voorkomen. Vroeger, toen de oorlogen gebaseerd waren op territoriale onenigheden, stuurden de VN blauwhelmen om de strijdende partijen uit elkaar te houden. De brandhaarden van tegenwoordig zijn echter bijna altijd gebaseerd op een verschil van religie. In het conflict tussen India en Pakistan gaat het echt niet alleen om Punjab en Kashmir, maar op de eerste plaats om de vraag of deze betwiste gebieden door Hindoes of Moslims bestuurd zouden worden. Ook het conflict tussen de islamitische afscheidingsbeweging in Thailand en de boeddhistische meerderheid is niet alleen gebaseerd op de wens op politieke zelfstandigheid van zuidelijke provincies. Hetzelfde is het geval met de guerrillaoorlog, die islamitische separatisten al geruime tijd tegen de overwegend katholieke bevolking van de Filippijnen voert. Ook in de vele gewapende conflicten en terreuracties in Afrika speelt het verschil in geloofsovertuiging doorgaans de belangrijkste rol. Een ding hebben wij vanuit het verleden inmiddels wel geleerd: godsdienstoorlogen zijn met militaire middelen niet te winnen en via de politieke weg evenmin! De aanhangers van de ene godsdienst zullen er alles aan doen, andersgelovigen tot bekering over te halen, goedschiks of kwaadschiks! Zo ging dat al door de eeuwen heen en de enige, die daar een verandering in gaat brengen is de ruiter op het witte paard! Pas als er een nieuwe wereldorde komt met één religieus systeem, zullen de onderlinge onenigheden gestopt worden. Ik geloof er stellig in, dat deze ruiter een beslissende rol zal spelen in het samensmelten van alle wereldreligies zoals het christendom, het jodendom, de islam, het hindoeïsme en het boeddhisme. Pas als al deze religies samengaan, kunnen de diverse wereldwijde problemen opgelost worden. Een voorproefje daarvan zien we o.a. al in de oecumene, de samen-op-weg-beweging, de Bahaii-beweging en de new-age-beweging, waarin ook aspecten van diverse religies onder één noemer gebracht worden. Toch let op! Het gaat verder, want het samensmelten van religies is slechts een tussenoplossing, want uiteindelijk zullen alle mensen van alle volken en van alle talen één enkel opperwezen aanbidden en zich voor hem neerwerpen: de antichrist! Tot het zover is zullen zijn handlangers zich inspannen om een duurzame vrede te bewerkstelligen, vooral in het Midden-Oosten, en zij zullen er zeer zeker

in slagen, een schijnbare vrede en een periode van welvaart en een gevoel van veiligheid voor elkaar te krijgen. Maar dat is slechts van korte duur! Zodra de werelddictator de absolute macht in handen heeft, heeft hij de ruiter op het witte paard niet meer nodig en zullen de drie volgende paarden op het wereldtoneel verschijnen. Laten we daarom waakzaam en voorzichtig zijn, wat de eerste ruiter betreft, want deze ruiter is een bedrieger, een infiltrant, die door zijn valse vrede een massale misleiding teweeg brengt en een geweldloze en vreedzame methode gebruikt, om de antichrist op het zadel te hijsen, zodat deze net als Hitler destijds, zonder bloedvergieten op democratische wijze aan de macht zal komen. Zo zal de ruiter op het witte paard daadwerkelijk de overwinning behalen en vrede brengen. Sha'ul haShaliach [de apostel Paulus] heeft reeds vele eeuwen geleden voor het gevaar daarvan gewaarschuwd en schreef over deze vrede, die een schijnvrede zal blijken te zijn: *“Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. - Bikasi te den sa taki: freide nanga rostu, dan wanten wan pori sa fadon na den tapu, leki te a ten fu meki fadon na tapu wan bere-uma èn den no sa lowe go kibri!”* (1 Thessalonicenzen 5:3).

Misleiders

Eén van de meest toegepaste methodes in de oorlogsvoering is van oudsher, dat men zich vermomt als één van de tegenstanders. Dat deden ook Duitse soldaten in Amerikaanse uniforms tijdens het Ardennen-offensief in de Tweede Wereldoorlog. Daarom hoeft het ons niet te verbazen, dat ook G'ds tegenstander dezelfde methode toepast en zijn dienstknechten in de gemeente van Yeshua laat infiltreren, maar Sha'ul [Paulus] had ze door en waarschuwde de gelovigen voor hen: *„Want zulke lieden zijn schijn-apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van de Mashiach. Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken. - Den na awari-domri, bedrigi wrokoman. Den e du leki den na boskopuman fu Mashiach. Ma a sani disi no mus ferwondru unu. Bika satan srefi e meki leki en na wan engel fu a leti. Dat' meki a no mus ferwondru un tu tak' den knekti fu en e meki leki den e du san bun ini Gado ai. Ma bakaten den o kisi a strafu san den mus kisi fu a wroko san den du “* (2 Korinthiërs 11:13-15). De satan doet zich voor als een engel des lichts, en zo moeten we ook de ruiter op het witte paard zien, die op het eerste gezicht op de Vredevorst lijkt, maar in werkelijk slechts een bedrieger en misleider is, die de wereld klaar wil maken voor de dictatuur van de antichrist. Over deze meesterverleider zegt de profeet Daniël: *“En door zijn sluwheid zal hij het bedrog dat hij aanwendt, doen gelukken; hij zal zich in zijn hart verheffen, en onverhoeds velen verderven! - En so srefi nanga en kori-fasi a sa meki bedrigi wroko wini nanga en anu, èn a sa opo ensrefi na ini en ati, èn doro freide, a sa figi furu suma puru!”* (דניאל Dani'el [Daniël] 8:25). Zijn bedrog zal hem dus inderdaad gelukken en de mensen trappen erin! Zij preferen de leugen boven de waarheid! Zij hebben hun keuze gemaakt en daarmee het oordeel over zichzelf opgeroepen! Tegen de Joden die in Hem geloofden heeft Yeshua gezegd: *“Als gij in Mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken! - Efu un e tan du san Mi taki, dan un o de trutru sma fu Mi. Dan un sa sabi san na tru, èn na dati o meki un kon fri!”* (יוחנן Yochanan [Johannes] 8:31-32). Maar tegen hen, die niet in Hem geloofden zei Hij: *“Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen. Maar omdat ik u de waarheid zeg, Mij gelooft gij niet! Wie van u overtuigt Mij van zonde? Als ik waarheid spreek, waarom gelooft gij Mij niet? - Didibri na un tata, èn un lobi fu du san a wani. Sensi na a bigin a de wan kiriman. A no man taki wan sani san tru, bika a no sabi san na tru. Te a e lei, a e taki leki fa en srefi de, bika a de wan leiman èn na en meki lei. Ma fu di Mi e taki san na tru, meki un no e bribi Mi. Suma kan sori tak' Mi du wan sondu? Efu Mi e taki san tru, fu sanede un no e bribi Mi dan?”* (vers 44 t/m 46). De mensen hebben de waarheid van de Eeuwige verruilt voor de leugen van Zijn tegenstander: *“En daarom zendt G'd hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid. - Dat' meki Gado breni den fu den bribi a lei. Na sowan fasi ala sma di no ben wani bribi san tru sa kisi den strafu,*

bika den ben feni en moro switi fu du ogri!" (2 Thessalonicenzen 2:11-12). Al vanaf het begin waren er dwaalleraars actief onder de volgelingen van Yeshua en door de eeuwen heen boekten zij het ene succes naar het andere. Vandaar dat het bijbelse geloof op den duur met de heidense religies vermengd werd, dat het daaruit ontstane christendom zich ontdaan heeft van haar Joodse identiteit, dat de Shabat werd ingeruild tegen de zondag, dat de 'feesttijden des Heren' werden vervangen door feesten van heidense oorsprong, die in een christelijk jasje werden gestopt, dat de spijswetten als afgeschaft werden beschouwd en men er een gewoonte van heeft gemaakt om voedsel te eten, dat door de Eeuwige als onrein wordt beschouwd. Ook wordt de belofte van de Wegname naar een veilige Schuilplaats hier op aarde tijdens de Grote Verdrukking steeds minder onderwezen. In plaats daarvan gelooft men in sommige kringen wel in een Opname naar de hemel, maar deze gelovigen wordt dan helaas wijsgemaakt, dat het daarvoor voldoende is om in Jezus te geloven en dat ze vrij zijn van de Wet. Het gevolg daarvan is, dat zij G'ds geboden en inzettingen niet onderhouden en daardoor kans lopen, de Wegname alsnog te missen. Zo zal de mensheid misleid worden door de ruiter op het witte paard en zich van de ware G'd en van de ware Vredevorst afwenden. Het visioen van de ruiter op het witte paard lijkt ogenschijnlijk op dat van de wederkerende Mashiach uit Openbaring 19:11, maar dat is slechts bedrog! Yeshua waarschuwde ons voor de misleiders in de eindtijd: *"Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder Mijn naam en zeggen: Ik ben de Mashiach [Messias], en zij zullen velen verleiden! - Un mus luku bun tak' no wan sma no kori unu! Bika furu sma o du leki den na Mi. Den o taki tak' den na a Mashiach [Mesias], èn den o kori furu sma!"* (מתתיהו Matityahu [Matthéüs] 24:4 en Marcus 13:5-6). *"Hij zeide: Ziet toe, dat gij u niet laat verleiden. Want velen zullen komen onder Mijn naam en zeggen: Ik ben het, en: De tijd is nabij. Gaat hen niet achterna! - Un mus luku bun tak' un no meki sma kori unu! Bika furu sma o du leki den na Mi. Den o taki tak' den na a Mashiach [Mesias], èn tak' a ten de krosbei. Ma un no mus waka na den baka!"* (Lucas 21:8). Yeshua gaf in Zijn rede over de laatste dingen de exacte volgorde van de vier ruiters aan, die de eindtijdgebeurtenissen vertegenwoordigen, welke aan de Grote Verdrukking voorafgaan: de dwaalleraars, verleiders en valse messiassen (ruiter op het witte paard), oorlogen en geruchten van oorlogen (ruiter op het rode paard), hongersnoden en pestziekten (ruiter op het zwarte paard) en uiteindelijk de dood (ruiter op het vale paard). Corresponderend met de ruiter op het witte paard waarschuwde Yeshua dus voor de valse christussen en valse profeten: *"Indien dan iemand tot u zegt: Zie, hier is de Christus, of: Hier, gelooft het niet. Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden. Zie, Ik heb het u voorzeggd. Indien men dan tot u zegt: Zie, Hij is in de woestijn, gaat er niet heen; zie, Hij is in de binnenkamer, gelooft het niet. Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. - Efu wan sma sa taigi unu ini a ten dati taki: Luku, a Mesias de dyaso, noso: Luku, A de drape, no bribi en. Bika sma o kon di o du leki den na a Mesias, trawan o du leki den na profeti. Den o du wondru èn den o meki un si bigi marki. Nanga dati den o suku fu kori den sma di Gado ben teki gi Ensrefi. Luku bun! Mi e warskow unu na fesi. Efu sma sa taigi unu taki: Luku, a Mesias de ini a dreisabana,' no go. Efu den sa taigi un taki: Luku, a Mesias de ini wan kamra, no bribi den. Bika leki fa faya e koti na loktu na a wan sei èn a de fu si te na a tra sei, na so a sa de te a Manpikin fu Libisma o drai kon baka na grontapu."* (מתתיהו Matityahu [Matthéüs] 24,23-27). Hij zegt, dat zelfs de uitverkorenen aan de verleiding blootgesteld zullen worden, dus ook degenen die volgens Openbaring 12:17 de geboden van G'd bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. Zou dat misschien de reden kunnen zijn, waarom deze gelovigen de wegname gemist hebben en achtergebleven zijn? Ook de apostel Petrus waarschuwde voor de dwaalleraars, die valse leerstellingen de gemeente zullen binnenbrengen en wees nadrukkelijk op het gevaar van deze verleiding: *"Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend! - Ma kрукtu profeti ben de na mindri a pipel tu, leki fa kрукtu leriman o kon na un mindri. Saf'safri den o panya falsi leri na un mindri di kan meki un go lasi. Den o taki srefi tak' den no sabi a Basi di pai fu den kon fri. Tapu sowan fasi her'esi den o go lasi."* (2 Petrus 2:1). Helaas zag hij ook toen al, dat er talloze gelovigen erein zullen trappen: *"En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal*

worden!” (vers 2). Wij moeten leren, het kaf van het koren te scheiden, want er is heel veel vermenging en er zijn meer halve waarheden dan hele leugens. En dat is juist zo genieperig, want voordat men het weet trapt men erin omdat er helaas nog zo veel onkunde is. Adonai heeft reeds gezegd: *“Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis! - Den ben figi Mi pipel puru bikasi den mankeri koni!”* (חֹשֶׁעַ Hoshea [Hosea] 4:6) en dat blijkt ook voor talrijke hedendaagse gelovigen maar al te waar te zijn! De taak van de ruiter op het witte paard wordt door veel list gekenmerkt en vaak is het voor hem echt niet moeilijk om zelfs de zogenaamde ‘bijbelgetrouwe’ kerken binnen te komen, en zeker daar waar onvoldoende getoetst wordt en waar toch nog aan veel onbijbelse leringen worden vastgehouden. Zeker, Adonai geeft ons geen steen als we om de vervulling met Ruach haQodesh [de Heilige Geest] bidden (Lucas 11:10-13), maar een menigte ervaringen toont duidelijk aan dat onbijbelse leerstellingen zoals het zogenaamde vallen in de geest aanleiding voor G'ds tegenstander zijn om een argeloos slachtoffer geen brood maar schorpioenen van valse tongen, schudden en vallen te geven. De Eeuwige heeft nooit gezegd dat Hij Zijn onvoorzichtige kinderen automatisch zal bewaren voor iedere dwaling. Hij roept ons juist op om waakzaam te zijn en geeft ons de opdracht om Zijn Tora stipt na te leven en de geesten te beproeven, want er staat geschreven: *“Wie Zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die hij ons gegeven heeft. Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit G'd zijn: want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan! Hieraan onderkent Gij de Geest G'ds: iedere geest, die belijdt dat Yeshua haMashiach in het vlees gekomen is, is uit G'd; en iedere geest die Yeshua niet belijdt, is niet uit G'd! - A sma di e hori ensrefi na den komanderi fu Gado, e tan wan nanga Gado èn Gado e tan wan nanga en. Èn wi sabi tak' A e tan wan nanga wi, bika A gi wi a Santa Yeye. Lobiwan, un no mus bribi ala sma di e taki tak' na a Santa Yeye e tiri den. Ma un mus ondrosuku fu si efu a yeye kmoto fu Gado. Bika furu sma e waka lontu na grontapu di e du leki den na profeti. Na so wi sabi a Yeye fu Gado: ibri yeye di e taki tak' a tru tak' Yeshua haMashiach kon na grontapu leki libisma, na fu Gado. Ma ibri yeye di no e taki dati fu Yeshua, no de fu Gado!”* (א ירחנן Yochanan alef [1 Johannes] 3:24 t/m 4:3). Sha'ul [Paulus] geeft ons in 1 Thessalonicenzen 5:21 de opdracht om alles te toetsen en deze tekst uit de eerste brief van Yochanan [Johannes] omvat zelfs twee toetsingsmogelijkheden in één, want daar worden twee kenmerken genoemd waaraan wij kunnen zien met welke geest iemand vervuld is, namelijk het al dan niet belijden van Yeshua (4:2-3) en het al dan niet bewaren van G'ds geboden (3:24), want: *“Hieraan onderkennen wij de Geest der waarheid en de geest der dwaling! - Na so wi kan sabi suma abi a Yeye di e sori san na tru, nanga suma abi wan yeye di e bedrigi!”* (4:6). Bij wie één van deze twee kenmerken ontbreekt, die kan de toets niet doorstaan en wij moeten op grond daarvan ernstig rekening houden met de reële mogelijkheid dat er in hem een andere geest werkzaam is dan de Geest van G'd. Sha'ul [Paulus] waarschuwt ons derhalve nadrukkelijk dat wij niet zomaar alles klakkeloos moeten geloven wat ons allerlei leraars, leiders en evangelisten willen wijsmaken en ook niet bij alle wonderen en tekenen die ze doen *“in de naam van Jezus”* er automatisch van uit moeten gaan dat dit door de werking van de Heilige Geest zou geschieden en dus uit G'd zou zijn. Hij geeft ons het dringend advies om alles te toetsen! Dus nogmaals: waaraan moeten wij het toetsen? Aan het al dan niet belijden van Yeshua en aan het al dan niet naleven van de Tora! Veel christenen denken dat de toets voldoende zou zijn als door de personen in kwestie de naam *“Jezus”* genoemd wordt. Nog afgezien van het feit dat dit eigenlijk de naam *“Yeshua”* zou moeten zijn, blijkt helaas dat dit niet voldoende is om de toets te kunnen doorstaan, want Yeshua heeft namelijk zelf gezegd dat de verleiders en valse profeten tekenen en wonderen zouden doen in Zijn naam. Hij waarschuwt ons met de woorden: *“Wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven! - Luku bun nanga den falsi profeti, disi de kon na un èn weri skapu buba, ma na ini den hati den de kراسي wolf!”* (מַתִּיָּהוּ Matityahu [Matthéüs] 7:15). Waarom komen deze valse profeten in schapenvacht? Omdat zij sluw infiltreren in de kudde van de Goede Herder en zich door de naam ‘Jezus’ te gebruiken voordoen als echte christenen! Yeshua zegt echter dat wij hen niet moeten geloven, want zij vallen door de mand omdat zij de Tora afwijzen en Hij noemt hen daarom ook ‘werkers der wetteloosheid’. Zij verkondigen de valse leer dat de gelovigen vrij zijn van de Wet, maar de apostel Petrus schreef reeds over deze dwaalleraars: *“Vrijheid spiegelen*

zij hun voor, hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn; immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men. Want indien zij, aan de bezoedelingen der wereld ontvloden door de erkenning van de Heer en Verlosser Yeshua haMashiach, toch weer erin verstrikt raken en erdoor overmeesterd worden, dan is hun laatste toestand erger dan de eerste. Het zou immers beter voor hen geweest zijn, geen kennis verkregen te hebben van de weg der gerechtigheid, dan met die kennis zich af te keren van het heilige gebod dat hun overgeleverd is! - Den e pramisi den sma tak' den o meki den kon fri, ma den srefi na srafu fu a pori libi di o meki den go lasi. Bika a de so tak' yu na a srafu fu a sani di e basi yu. Efu den sma kmoto ini a morsu libi fu grontapu fu di den kon sabi wi Masra èn Ferlusuman Yeshua haMashiach, ma dan den go libi a srefi libi baka tak' den no man tapu moro nanga en, dan a kon moro takru gi den leki na a bigin. A bo moro betre gi den efu den no ben kon sabi san den ben mus du fu kon bun ini Gado ai, dan fu sabi disi, ma dan den drai den baka gi a santa wèt san den kisi" (2 Petrus 2:19-21). Toch vinden zij met hun leer om G'ds Wet los te laten alom gehoor want in Mattheüs 24:11 lezen wij dat de wetsverachting toeneemt waardoor de liefde van de meesten zal verkillen, terwijl er in 1 Johannes 5:2-3 over de ware gelovigen precies het tegenovergestelde geschreven staat: "Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen G'ds liefhebben: wanneer wij G'd liefhebben en Zijn geboden doen. Want dit is de liefde G'ds, dat wij Zijn geboden bewaren! - Nanga disi wi sabi dati wi lobi den pikin fu Gado: te wi lobi Gado, èn wi hori den komanderi fu En. Bikasi disi de a lobi fu Gado, dati wi hori den komanderi fu En!" Wacht u daarom voor de valse ruiter op het witte paard, wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht komen en toetst alles, maar behoudt het goede! Amen!

Werner Stauder